

yderligere om det, men kun fremhæve, at Opmærksomheden maa rettes paa det.

Ministeren har ikke kunnet følge Kommissionens Forslag om Nedlæggelse af Skibby Optagelseshjem. Ogsaa dette Forhold bliver der Lejlighed til at overveje paa ny i Udvalget, men jeg skal dog sige, at der er mange, og jeg hører til dem, der er af den Anskuelse, at det, da Optagelseshjemmene kun er foreløbige Anbringelsessteder, hvor Børn eller unge Mennesker bliver anbragt, indtil man er klar over, hvilken Anstalt de mest formaalstjenligt kan henvises til, nok kan siges at være mindre nødvendigt i det hele, at saadanne Anstalter er Statsanstalter. Der er allerede nu et større Antal private Anstalter af denne Slags, og de fleste af dem, eller maaske alle — det ved jeg ikke bestemt —, faar Statsunderstøttelse. Jeg er tilbøjelig til at mene, at saadanne foreløbige Hjem udmærket godt kan ledes og drives som private Anstalter. Jeg ved, at Ministeren vil sige, at disse Anstalter ikke har nogen Forpligtelse til at modtage de Børn, der henvises til dem. Hvis de ikke har det, kunde det vel nok lade sig gøre, at de fik en saadan Forpligtelse til Gengæld for det store Statstilskud, en Del af dem oppebærer. Jeg skal i øvrigt ikke gaa nærmere ind paa disse Forhold nu, men kun gøre opmærksom paa, at dette Spørgsmaal bør gøres til Genstand for fornyet Overvejelse.

Endelig har den højtærede Minister foreslaaet, at den Reduktion af Lønningerne, som Kommissionen har foreslaaet, i en Del Tilfælde ikke skal træde i Kraft før ved Embedsledighed, men at de nuværende Indehavere af Stillingerne vedblivende skal oppebære den Løn, de vilde faa efter de gamle Regler. Derom har der ikke været Enighed i Kommissionen, og Ministeren har her foretrukket Mindretallets Standpunkt. Jeg for min Part forstaaer godt Ministerens Argumentation, og jeg maa erkende, at den maaske nok har nogen Berettigelse, uden at jeg derfor i øvrigt paa nærværende Tidspunkt tør binde mig helt til den, men ogsaa dette Spørgsmaal kan jo behandles i Udvalget, hvor man maaske vil kunne enes om et Resultat.

Foruden disse 3 større Spørgsmaal, Førelsererembederne, Skibby Optagelseshjem og Opretholdelsen af de nugældende Lønningsregler, til Ledighed i Stillingerne indtræder, er der selvfølgelig en hel Del Spørgsmaal, som er af ret vidtrækkende Betydning for Personalet, og som jeg godt kan forstaa, at de i flere Henseender lægger Vægt paa, og vi her i Rigsdagen vil ogsaa

være villige til at overveje, netop hvad der siges af dette Personale, der arbejder under saa overordentlig vanskelige Forhold og udfører dette for vort Folk saa udmærket store og gode Arbejde. Jeg kan nævne saadant noget som Lønningssatsernes Højde eller den Betaling, der skal ydes for modtagen Kost o. s. v. Det er jo ikke givet, at Bestemmelserne herom bør lovfæstes i den foreliggende Form. Jeg erkender, at det her foreslaaede er i væsentlig Overensstemmelse med det af Kommissionen foreslaaede. Derfor vil jeg heller ikke paa nærværende Tidspunkt sige mere om det, men kun udtale Haabet om, at disse Spørgsmaal vil blive Genstand for fornyet Overvejelse i Udvalget. I Hovedsagen er dette Lovforslag et Led i den lange Række Sparebestræbelser, der foregaar overalt i Administrationen og indenfor Statens Foretagender for at bidrage til Tilvejebringelse af Balance. Det vil være af ikke ringe finansiell Betydning at faa Lovforslaget gjort til Lov, ikke blot fordi, dets Gennemførelse vil bringe væsentlige Besparelser paa selve Statsanstalterne, men ogsaa, fordi den vil betyde Besparelser for de private Anstalter, hvis Budgetter i væsentlig Grad paavirkes af de Lønninger, Staten giver.

Med disse Bemærkninger skal jeg anbefale Lovforslaget til det høje Tings Velvillie og til hurtig Behandling, idet Ministeren vistnok ønsker, at Lovforslaget bliver til Lov inden alt for længe.

Friis-Skotte: Paa mit Partis Vegne kan jeg udtale, at vi i det væsentlige kan tiltræde det her foreliggende paa Grundlag af Sparekommissionens Betænkning udarbejdede Lovforslag, idet jeg i øvrigt forudsætter, at de Enkeltheder, der muligvis kan være Tale om at ændre, kan blive nærmere drøftet i det af den ærede Ordfører for Venstre (S. C. Nørgaard) bebudede Udvalg. Jeg kan ganske slutte mig til de af Venstres Ordfører fremsatte Udtalelser om det overordentlig værdifulde Arbejde, der præsteres ved disse Opdragelsesanstalter, og det store Hensyn man ved Lovgivning paa dette Felt skylder Udøverne af dette Arbejde.

Johann's Lou: Venstres Ordfører har givet Udtryk for den Tanke, at man bør lønne de til de heromhandlede Institutioner knyttede Tjenestemænd godt. Jeg kan paa mit Partis Vegne slutte mig til disse Udtalelser om Lovforslaget, der er Udtryk for en god og sund Tanke, nemlig den, at der ved en Institution kun bør være et saa stort Antal Tjenestemænd,